

УДК 81'255.4:81'373.4:821.162.1-31

DOI: 10.31891/2415-7929-2019-19-19

СТАНІСЛАВОВА Л. Л.
Хмельницький національний університет**ПЕРЕКЛАД АВТОРСЬКИХ НЕОЛОГІЗМІВ
РОМАНУ А. САПКОВСЬКОГО «OSTATNIE ŻYCZENIE»**

Проаналізовано особливості перекладу авторських неологізмів, представлених у романі А.Сапковського «Ostatnie życzenie», на матеріалі трьох українських перекладних текстів мовою. Схарактеризовано способи, використані для перекладу авторських неологізмів, визначено раціональність їх застосування.

Ключові слова: неологізм, переклад, спосіб перекладу, стратегія перекладу

STANISLAVOVA L.
Khmelnitsky National University**THE TRANSLATION OF INDIVIDUALLY AUTHOR'S NEOLOGISMS
IN A. SAPKOVSKY'S NOVEL «OSTATNIE ŻYCZENIE»**

The article is devoted to the problem of translating individually author's neologisms from Polish into Ukrainian, based on the neologisms presented in Andrzej Sapkowski's novel «Ostatnie życzenie». These neologisms are the names of mythical creatures, in other words, creatures included in A. Sapkowski's bestiary. The typology of the mentioned individually author's neologisms according to the way of their creation is presented. Most of these neologisms are the result of application of the morphological way of word formation, neologisms-borrowing, semantic neologisms are also presented.

The methods of translation of neological names of mythical creatures by three authors of Ukrainian translations of the novel has been analysed. It had found that different translators in certain cases choose different ways of translating names-neologisms, creating Ukrainian analogues-neologisms, selecting neologisms-borrowings or using common Ukrainian lexemes. Such a practice deserve to exist. However, the translator must adhere to a certain chosen translation strategy, giving to the reader the opportunity to navigate in the semantic and grammatical motivation of Ukrainian equivalents in foreign individually author's neological names. In the analyzed translations, in our opinion, S. Legez successfully coped with this translation task, he most fully used the arsenal of methods of translating neologisms, in most cases preserving the models of neologism creation used by A. Sapkovsky.

M. Ryabchuk tried to convey the meaning of the names of mythical creatures as clearly as possible for the Ukrainian reader, but this sometimes caused quite distant from the original ideas about the described creatures.

In the translations of the names of mythical creatures in the text of N. Mykhailivska, G. Syneoka the desire to recreate fantastic realities by Ukrainian linguistic and literary expressive means is seen. It seems that this choice of Ukrainian equivalents, which are tracings or approximate translations, somewhat neutralizes the mystical coloring of the names of the creatures, felt in the original text.

Keywords: neologism, translation, method of translation, translation strategy.

Актуальність дослідження. Художній переклад є одним із найскладніших різновидів перекладу. Адже відмінною рисою художньої літератури є образно-емоційний вплив на читача. Цей вплив досягається шляхом використання багатьох мовних засобів, у тому числі – авторських неологізмів. Процес перекладу неологізмів складається з двох етапів, серед яких: встановлення значення нового слова (зазвичай виходячи зі структури нового слова і контексту його уживання), власне переклад засобами мови перекладу. При цьому перекладач має прагнути до збереження семантики авторського неологізму, його емоційної виразності, експресивності, а також до передачі особливостей індивідуального стилю автора. Теорія перекладацьких стратегій, яка досить активно розробляється у сучасному перекладознавстві, узагальнює прийоми (способи) перекладу авторських неологізмів з метою виявлення раціональних прийомів, беручи до уваги прагматичну спрямованість перекладу. Залучення до аналізу більшої кількості художніх текстів сприятиме удосконаленню згаданої теорії. Особливий інтерес складає залучення до аналізу перекладів літературних творів, що належать до жанру фентезі, оскільки цей жанр є одним із найпопулярніших у сучасній масовій літературі, відповідно активно здійснюється переклад фентезі українською мовою. У дослідженні прийомів перекладу авторських неологізмів у жанрі фентезі полягає актуальність теми дослідження.

Аналіз досліджень. Питання перекладу неологізмів, у тому числі авторських, здавна цікавить мовознавців, до них зверталися у фундаментальних працях Кияк Т.Р., Науменко А.М., Огуй О.Д. [4], Губарець В. [2]. Окремі проблеми перекладу авторських неологізмів розглядаються у наукових статтях останніх років [9; 12–14]. В основному дослідження стосуються перекладу з мови англійської, німецької. Дослідження перекладу з мови польської нечисленні. Серед них – наукові розвідки [1, 3, 15]. Автори досліджень звертаються до визначення загальних правил перекладу авторських неологізмів, представлених у художньому тексті, аналізують окремі прийоми, застосовувані авторами перекладу для передачі семантики, експресії авторського неологізму. Менше уваги приділено дослідженню прийомів збереження індивідуального стилю автора оригінального твору у перекладі.

Постановка проблеми. Мета нашої наукової розвідки – дослідити специфіку створення авторських неологізмів у романі А.Сапковського «Ostatnie życzenie», а також варіанти їх перекладу українською мовою

на матеріалі романів «Відьмак. Останнє бажання» С.В. Легези, «Останнє бажання» Н. Михайлівської, Г. Синєокої «Останнє бажання», «Відьмак» М.Ю.Рябчука. Здійснювати аналіз перекладів ми будемо із урахуванням типологічної і функціональної характеристик неологізмів, використаних А. Сапковським.

Виклад основного матеріалу. Визначимо систему основних мовознавчих понять, використовуваних у ході дослідження. Неологізми створюються у будь-якій мові для позначення нових явищ, предметів, що з'являються у суспільстві, або ж для експресивізації викладення у художньому тексті. Творення неологізмів є активним процесом, у тому числі у мові польській. Услід за О. Селівановою вважаємо неологізмами слова чи словосполучки, використані мовою в певний період на позначення нового або вже наявного поняття в новому значенні й усвідомлювані як такі носіями мови [8; с. 716].

Неологізми створюють або з метою називання нових об'єктів, понять, явищ – це загальномовні неологізми, або з метою експресивної – це авторські (або стилістичні) неологізми, останні виникають зазвичай у творах художньої літератури, у публіцистиці (*śliworele, brzoskowiśnie, zmalinić*). За формальними показниками неологізми поділяють на лексичні і семантичні. Лексичні неологізми у польській мові створюються від загальномовних слів з використанням афіксів, усічення, композиції, абрєвіації. При цьому усталені словотвірні моделі зазнають порушень: афікси приєднуються до нетипових для них основ, усічення, композиція застосовуються до слів, які в узусі не можуть підлягати таким словотвірним прийомам. Так, суфікс *-acja* входить до складу спеціалізованих іменників, зазвичай запозичених: *komputeryzacja, globalizacja*. Суперечить усталеній моделі використання у ролі основ для згаданого суфікса власних назв: *falandyzacja < Falandysz, lewandyzacja < Lewandowski, olszewizacja < Olszewski, mcdonaldyzacja < McDonald's*. До розряду неологізмів відносять також новітні запозичення. Семантичні неологізми створюються шляхом надання нових значень вживаним у загальній мові словам. Нові значення слів часто мають метафоричний або метонімічний характер: *kieszonkowiec* – 'дешева книжка малого формату' а також 'кишеньковий злодій'.

Розглянемо неологізми, що у романі Анжея Сапковського «*Ostatnie życzenie*» є назвами міфічних істот, інакше кажучи, істот, які входять до бестіарію А. Сапковського. Більшість цих неологізмів є результатом застосування морфологічного способу словотвору. *Szczurołak* – назву утворено поєднанням основи іменника *szczur-* із формантом *-olak*. Очевидно, автор неологізму зважав на існування подібної назви у польській демонології – *wilkolak* – і обрав подібну ж словотвірну модель. І *szczurołak*, і *wilkolak* у романі – створіння злісні, недружні до людей, за зовнішністю – мають бути подібними і до людей, і до звірів. У цьому ж ряду неологізмів *bobolak*. Семантика основи *bobo-* не є однозначною, але може бути співвіднесена зі словом *bobo*, яке у польській демонології також називає одну з демонологічних істот. *Żywiolak* – ще один неологізм, творений за допомогою суфіксального форманта *-olak*. Але досить цікавим є значення твірної основи: *żywiol* – іменник, що має значення 'небезпечна для людини природна сила'. *Gigaskorpion* – цей неологізм утворено поєднанням грецького префікса *giga-* зі словом *skorpion*. Неологізм можна вважати гібридом, адже у його складі один компонент – усталене у польській мові слово, інший – запозичення. *Mglak* – цей неологізм утворено поєднанням основи іменника *mgl(a)-* з формантом *-ak*, який має узагальнене значення – 'носій ознаки'. *Wijun* – неологізм утворено від дієслова *wić się* (звиватися, витися), поєднаного із формантом *-un*, що вказує на виконавця дії. *Utopiec* – неологізм утворено від основи дієслова *utopić się* за допомогою суфіксального форманта *-ec*, який має значення 'носій ознаки, вказаної в основі'. Ознака ця може вказувати на те, що істота сама втопилася і водночас може когось втопити. *Przeraza* – неологізм утворено поєднанням основи дієслова *przerzącać* (лякати, жажати) із формантом *-za*. *Żyrytwa* – неологізм утворено поєднанням основи дієслова *żreć* (пожирати) із суфіксальним формантом *-ytwa*, який має значення 'носій ознаки'. Ознака ця – здатність пожирати своїх жертв. *Zjadarka* – неологізм утворено поєднанням основи дієслова *zjadać* (з'їдати) із суфіксальним формантом *-rka*, який має значення 'виконавець дії'. *Pochmurnik* – неологізм утворено поєднанням основи прикметника *pochmurny* із суфіксальним формантом *-ik*, що має значення 'виконавець дії'. *Nietopyrz* – неологізм, який потрапляє до розряду неологізмів завдяки заміні фонемі [e] на фонему [y]. Така заміна надає узуальному слову *nietoperz* діалектного забарвлення. *Widlogon* – неологізм утворено зрощенням основи іменника *widl(y)-* і іменника *ogon*. *Koźloróg* – неологізм утворено зрощення основи іменника *koz(io)ł* та іменника *róg*, за допомогою сполучного голосного *-o-*.

Низку неологізмів запозичено з інших мов. *Kikimora* – назва домашнього злісного духа з російської міфології, *wipper* – назва змія з англо-саксонської міфології, *wyvern* – назва крилатого дракона із тілом змія із середньовічної англо-саксонської міфології, *amfisbena* – назва двоголової змії з античної міфології, *chobold* – назва добродушного домовика із міфології Північної Європи, *mantikora* – назва червоного лева з головою людини з античної міфології.

До розряду семантичних неологізмів належить *placzka*. У польській мові слово *placzka* існує, воно має значення 'жінка-плакальниця'. Спосіб творення семантичного неологізму у контексті роману не прояснюється, можна припустити, що це метонімія – *placzka* або видає звуки, схожі на плач, або змушує своїми діями людей плакати. Ще один семантичний неологізм у групі назв міфічних істот – *biedak*. У польській мові *biedak* – 'człowiek biedny', або ж 'istota (człowiek lub zwierzę) wzbudzająca współczucie z uwagi na sytuację, w której się znajduje'. А. Сапковський творить семантичний неологізм, у якому актуалізується антонімічне значення – якщо в узусі *biedak* – бідна людина, істота, що викликає співчуття, то у тексті роману – істота, яка приносить біду. Значення неологізму *biedak* формується і за рахунок контексту, в якому

вжито назви міфічних істот *tamuny, latawicy, choboldy*, що у польській мові називають демонічних лихих істот. Неологізм *żagnica* також є семантичним. У польській мові це ‘gatunek ważki’ (різновид бабок). Мотивація новотвору затемнена.

Переклад неологізму вимагає виявлення мотиваційної основи новотвору, способу творення неологізму, встановлення значення неологізму (за новітніми словниками або за контекстом, з урахуванням структури неологізму) і віднайдення в українській мові відповідних засобів для творення аналога. Сучасні дослідники виокремлюють такі найпоширеніші способи перекладу неологізмів: 1) транслітерація та транскрипція (Ю. Шкуліпа правомірно, на наш погляд, поєднує ці два способи в один – транскодування) [14]; 2) калькування; 3) описовий спосіб; 4) пряме включення; 5) приблизний переклад.

Перекладач має прагнути до того, щоб еквівалент неологізму максимально відповідав нормам і правилам мови перекладу. Але на вибір того чи іншого способу перекладу впливає особистість перекладача, його досвід, здатність оперувати абстрактними поняттями тощо. Розглянемо особливості перекладу неологізмів зазначеної вище групи українськими перекладачами («Відьмак. Останнє бажання» С.В. Легези [5], Н. Михайлівської, Г. Синеокої «Останнє бажання» [6]; «Відьмак» М.Ю. Рябчука [7]).

У тексті С. Лагути для перекладу прозорих за мотивацією неологічних назв міфічних істот переважним чином утворено українські неологізми, що є кальками. Мотиваційні основи перекладено українською мовою, використані суфіксальні форманти реалізують нетипові словотвірні моделі. Ці форманти є подібними через близькосторідненість обох мов. Такими є переклади: *utopcy – утопці, mglak – імляк, żyrytwa – жеруптва, zjadarka – з’ядарка, wijun – віюн*. Спосіб калькування використано для перекладу назв *szczurołak, bobolak, żywiolak*. В українській мові є узуальне слово *вовкулак* – ‘людина, що обертається на вовка’ [11, т. 1, с. 711.]. За зовнішньою формою і за значенням *вовкулак* збігається з *wilkołak*. Тому переклад згаданих вище польських неологізмів із формантом *-olak* українськими неологізмами із формантом *-олак* дає можливість читачеві віднести носіїв цих назв до розряду істот злісних, небезпечних, навіть попри те, що основи *бобо-, живо-* для носія української мови не є прозорими за значенням. Шляхом калькування перекладено назву *widlogon – вилховіст*.

Для перекладу неологізму *pochmurnik* С. Легеза використав узуальну назву – *хмарник*. В українській мові це слово існує зі значенням ‘чаклун, який повеліває хмарами’ [10, т. 4, с. 405]. Подібним чином для перекладу неологізму *latawiec* С. Легеза використав узуальне в українській мові слово – *літавець*, яке за значення вписується у низку назв міфічних істот – ‘метеор, якого народ вважає за нечистого духа, що літає у вигляді вогняного змія’ [10, т. 2, с. 371]. А для перекладу неологізму *przeraza* обрано узуальне слово *перестрах*. Слово це не входить в українській мові до переліку назв міфічних істот, та й його значення (‘почуття страху, боязні’) [11, т. 6, с. 220] за стилістичним забарвленням відрізняється від значення польського неологізму, у якому присутня сема ‘жах’. Для перекладу неологізму *koźloróg* обрано узуальну лексему *козеріг*, що видається не досить вдалим рішенням, оскільки в українській мові слово *козеріг* є нейтральним за стилістичним забарвленням, використовується як термін – для назви ссавців ряду оленеподібних. А. Сапковський свідомо не скористався узуальною у польській мові назвою *koziorożec*, що відповідає українському *козеріг*. Більш вдалим видається переклад *козлорогий*, який використали Н. Михайлівська, Г. Синеока.

Семантичний неологізм *żagnica* перекладано транскодуванням – *жагниця*. Мотивація в українській мові, як і в польській, залишається непрозорою. Інші семантичні неологізми – *biedak, płaczka* – перекладено відповідно як *бідак, жалібниця*. Ці переклади також є семантичними неологізмами. *Bidak* – приносить біду, *жалібниця* – приносить жалі. Такі значення, антонімічні до узуальних, формуються контекстом, як от: *W Mahakamie, w górach, aż roi się od bobolaków. Po lasach dawniej aby wilki wyły, a teraz akurat: upiory, borowiki jakieś, gdzie nie spluniesz, wilkołak albo inna zaraza. Po wsiach rusalki i płaczki poruwają dzieci, to już idzie w setki. / У Магакамі, у горах, аж роїться від боболаків. У лісах раніше хоч би вовк який вив, а зараз — на тобі: примари, боровики якісь, куди не плюнь – вовкулак чи інша яка зараза. По селах русалки та жалібниці дітей крадуть, на сотні вже рахуємо* [5, с. 10].

Низку назв міфічних істот, які є неологізмами-запозиченнями у польській мові, С. Легеза переклав шляхом транскодування: *kikimora – кікімора, wipper – вінпер, amfisbena – амфісбена, chobold – хобольд, mantikora – мантікора, wuvern – виверна, gravier – грайвер*. Щоправда, щодо двох останніх неологізмів – змінено категорію роду (*виверна*), вжито метатезу (*грайвер*). Способи перекладу неологізмів, вжиті С. Легезою, в основному орієнтовані на те, щоби максимально зберегти мотиваційні основи і словотвірні моделі, використані в оригінальному тексті.

У перекладі М.Ю. Рябчука досить часто застосовано прийом приблизного перекладу: *utopiec – дракон, bobolak – чортівня, przeraza – химера, zjadarka – яга, żywołak – живоглот, kikimora – мара, płaczka – мавка*. Очевидно, М. Рябчук прагнув якомога ясніше для українського читача передати значення назв міфічних істот. Але це подекуди спричинило досить віддалені від оригіналу уявлення про описуваних істот (*чортівня, яга, мавка*). І вже недоречним видається використання української назви *в’юн* при перекладі назви польської *wijun*, оскільки у польській мові мотиваційна основа пов’язана зі значенням ‘вітер, віяти’, українська ж назва *в’юн* до вітру ніякого відношення не має. Недоречним також є переклад польського неологізму *wipper* українським неологізмом *глумець*. Неологізм-запозичення з англійської *wipper* співвідноситься в англійській мові зі значенням ‘змія’, очевидно, саме змієподібна істота стоїть за такою

назвою у романі А. Сапковського, українська ж назва *глунець* має дуже відмінну від оригінального неологізму мотиваційну основу, співвідносну зі значенням ‘глумитися’. Не досить вдалим видається вибір у тексті М. Рябчука перекладу для неологізму *żywołak* – *живоглот*, адже в українській мові слово *живоглот* досить активне у вживанні з пейоративним значенням ‘про людину, що визискує інших, наживається на них або жорстоко поводить з ними’ [11, т. 2, с. 526] Логічніше використати спосіб перекладу, який спрямовує асоціативне сприйняття читачем назви до класу міфічних істот (як це зробив С. Легеза), а не людей.

У перекладах назв міфічних істот у тексті Н. Михайлівської, Г. Синєокої у низці випадків виразно проглядається прагнення відтворити фантастичні реалії українськими мовно-літературними засобами: *plaszka* – *лісниця*, *wuvern* – *виверка*, *wydogon* – *вилохвістка*, *biedak* – *злidenь*, *utoriec* – *потопельник*. Як видається, такий вибір українських відповідників, що є кальками або приблизними перекладами, дещо нівелює містичне забарвлення назв істот, відчутне у тексті-оригіналі, власне, заради такого забарвлення і творить неологізми А. Сапковський. Назви *лісниця* (‘дикі плодове дерево, що росте у лісі’ [11, т. 4, с. 523]), *виверка* – дуже схоже на *вивірка* – ‘те саме, що білка’ [11, т. 1, с. 365], *вилохвістка* – дуже схоже на російське слово *вилохвостка* (різновид дроздів) досить відомі носіям української мови і від містичних асоціацій далекі. Те ж стосується і українських відповідників *злidenь*, *потопельник*, адже ці слова в узусі називають людей за ознаками, далекими від містичних. Водночас Н. Михайлівська, Г. Синєока не цураються і можливостей відтворення-таки містичного забарвлення назв істот. Для цього вони використовують приблизний переклад із залученням іншомовних для української мови слів. Так, польську назву *przeraża* перекладено запозиченням *емпуза*. У давньогрецькій міфології Емпуза – одне зі страховищ підземного світу, здатне змінювати свою подобу, щоб лякати людей і висмоктувати з них кров. Отже, у перекладі загальне значення власної назви певним чином збігається зі значенням мотиваційної основи польського неологізму, водночас має і містичне забарвлення. Очевидно, з подібною метою використано неологізм-запозичення *resbaladizo* для перекладу польського неологізму *vijun*. Але в іспанській, англійській мовах *resbaladizo*, *resbaladiz* співвідносяться зі значенням ‘слизький’. Якщо до назви *в’юн*, зовнішньо подібної до польської назви *vijun* ця мотивація була б вдалою, то для саме для польської назви *vijun* (від *wić się* – ‘звиватися, витися’) – мотивація явно помилкова. Цікавим є вибір для перекладу запозичення-неологізму у А. Сапковського *wipper* запозичення *ліндвурм* (нім. *lindwurm*), у германській міфології це назва дракона. Очевидно, перекладачі керувалися тим, що *ліндвурм* – слово, яке носії української мови потрактують швидше, ніж порівняно менше поширене *вінпер*.

Отже, будь-який неологізм автор вводить у художній текст з метою посилити його виразність. Як бачимо, різні перекладачі можуть обирати різні способи перекладу назв-неологізмів, створюючи при цьому українські аналоги-неологізми, підбираючи неологізми-запозичення або ж використовуючи узуальні українські слова. Така практика має право на існування. Але при цьому перекладач має дотримуватися певної обраної стратегії перекладу, даючи можливість читачеві орієнтуватися у семантичній і граматичній мотивації українських аналогів неологізмів. В аналізованих перекладах, на нашу думку, найвдаліше впорався із цим перекладацьким завданням С. Легеза.

Перспективу подальших досліджень вбачаємо у зверненні до аналізу способів перекладу вжитих у романі А. Сапковського неологізмів, що належать до інших семантичних груп. Порівняння отриманих результатів дозволить поглибити теорію перекладу художніх текстів.

Література

1. Бублейник Л. В. «Piasek przydrożny» Ч. Мілоша українською мовою: лексико-стилістичні відповідності. *Філологічні науки. Літературознавство*. 2013. №3. С. 14–18.
2. Губарець В. В. Редактор і переклад. Основи видавничої роботи з відтвореними текстами: навчальний посібник. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан. 2012. С. 127–133.
3. Ідзьо М. В. Мовні засоби експресивізації в текстах сучасних польських ЗМІ: дис. ... кандидата філол. наук: 10.02.03 / М.В. Ідзьо. К., 2016. 222 с.
4. Кияк Т. Р., Науменко А. М., Огуй О. Д. Перекладознавство (німецько-український напрям): підручник. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет». 2008. 543 с.
5. Легеза С. В. Відьмак. Останнє бажання. URL: https://chtyvo.org.ua/authors/Sapkovskiy/Vidmak_Ostannie_bazhannia/ (дата звернення 08.09.2020).
6. Михайлівська Н., Синєока Г. Останнє бажання. URL: https://chtyvo.org.ua/authors/Sapkovskiy/Ostannie_bazhannia/ (дата звернення 10.08.2020).
7. Рябчук М. Ю. Відьмак URL: <https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=3990> (дата звернення 09.09.2020).
8. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К. 2006. 716 с.
9. Сеньків О. М. Індивідуально-авторське словотворення у творах жанру фентезі. *Науковий вісник ДДПУ імені І. Франка. Серія «Філологічні науки». Мовознавство*. 2015. №3. С. 238–244.
10. Словарь української мови: в 4-х тт. / За ред. Б. Грінченка. К.: Вид-во АН УРСР, 1958 – 1959.
11. Словник української мови: в 11 тт. / АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І. К. Білодіда. К.: Наукова думка. 1970-1980.
12. Христюк Н. С. Переклад індивідуально-авторських лексичних інновацій як декодування концептуальної інформації. *Науковий вісник ХДУ: серія Германістика та міжкультурна комунікація / Секція 2 Перекладознавство*. № 1 (2020). С. 117–123.
13. Цонинець М. М. Особливості перекладу оказіоналізмів (на матеріалі романів Одрі Ніффенгеттера «Дружина мандрівника в часі» та Вероніки Рот «Дивергент»). *Науковий вісник Ужгородського університету: серія: Філологія*. Ужгород: ПП Данило С. І. 2019. Вип. 1(41). С. 100–105.
14. Шкуліпа Ю. С. Основні способи перекладу неологізмів публіцистичного стилю з англійської мови українською. *Актуальні проблеми філології*. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 22-23 вересня 2017 року). Херсон: Видавничий дім «Гельветика». 2017. С. 91-93.

15. Яручик О., Заєць О. До питання перекладу індивідуально-авторських неологізмів у творчості Юліана Тувіма. URL: <http://surl.li/gulm> (дата звернення 29.09.2020)

16. Sapkowski Andrzej Ostatnie życzenie Głos rozsądku. URL: <https://avidreaders.ru/read-book/ostatnie-yczenie.html> (дата звернення 29.09.2020)

References

1. Bublejnyk L. V. «Piesek przydrożny» Ch. Miłosha ukrajinsjkoju movoju: leksyko-stylistyčni vidpovidnosti. *Filologični nauky. Literaturoznavstvo*. 2013. №3. S. 14–18.
2. Ghubarej V. V. Redaktor i pereklad. Osnovy vydavnychoji roboty z vidtvorenymy tekstamy: navchalnyj posibnyk. Ternopilj : Navchaljna knygha – Boghdan. 2012. S. 127–133.
3. Idzjo M. V. Movni zasoby ekspresyvizaciji v tekstakh suchasnykh poljsjkykh ZMI: dys. ... kandydata filol. nauk: 10.02.03 / M.V. Idzjo. K., 2016. 222 s.
4. Kyjak T. R., Naumenko A. M., Oghuj O. D. Perekladoznavstvo (nimecjo-ukrajinsjkyj naprjam): pidručnyk. K. : Vydavnycho-polighrafichnyj centr «Kyjivsjkyj universytet». 2008. 543 s.
5. Legheza S. V. Vidjmak. Ostannje bazhannja. URL: https://chtyvo.org.ua/authors/Sapkovskiy/Vidmak_Ostannje_bazhannja/ (data zvernennja 08.09.2020).
6. Mykhajlovsjka N., Synjeoka Gh. Ostannje bazhannja. URL: https://chtyvo.org.ua/authors/Sapkovskiy/Ostannje_bazhannja/ (data zvernennja 10.09.2020)
7. Rjabchuk M. Ju. Vidjmak URL: <https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=3990> (data zvernennja 09.09.2020)
8. Selivanova O. O. Suchasna linghivistyka: terminologična encyklopedija. Poltava : Dovkillja-K. 2006. 716 s.
9. Senjkiv O. M. Indyvidualno-avtorsjke slovtvorennja u tvorakh zhanru fentezi. *Naukovyj visnyk DDPU imeni I. Franka. Serija «Filologični nauky»*. *Movoznavstvo*. 2015. № 3. S. 238–244.
10. Slovarj ukrajinsjkoju movy: v 4-kh tt. / Za red. B. Ghrinchenka. K.: Vyd-vo AN URSSR, 1958 – 1959.
11. Slovyk ukrajinsjkoju movy: v 11 tt. / AN URSSR. Instytut movoznavstva; za red. I. K. Bilodida. K. : Naukova dumka. 1970-1980.
12. Khrystych N. S. Pereklad indyvidualno-avtorsjkykh leksyčnykh innovacij jak dekoduvannja konceptualnoj informaciji. *Naukovyj visnyk KhDU: serija Ghermanistyka ta mizhkulturna komunikacija / Sekcija 2 Perekladoznavstvo*. № 1 (2020). S. 117–123
13. Conynecj M. M. Osoblyvosti perekladu okazionalizmiv (na materialy romaniv Odri Niffenegghera «Družyna mandrivnyka v chasi» ta Veroniky Rot «Dyverghent»). *Naukovyj visnyk Uzghorodsjkogho universytetu: serija: Filologhija*. Uzghorod: PP Danylo S. I. 2019. Vyp. 1 (41). S. 100–105.
14. Shkulipa Ju. S. Osnovni sposoby perekladu neologizmiv publicystyčnogho stylju z anghlijskoju movy ukrajinsjkoju. *Aktualjni problemy filologhiji*. Materialy V Mizhnarodnoj nauko-vo-praktyčnoj konferenciji (m. Odesa, 22-23 veresnja 2017 roku). Kherson : Vydavnyčyj dim «Gheljvetyka». 2017. S. 91–93.
15. Jaruchyk O., Zajecj O. Do pytannja perekladu indyvidualno-avtorsjkykh neologizmiv u tvorčosti Juliana Tuvima. URL: <http://surl.li/gulm> (data zvernennja 29.09.2020)
16. Sapkowski Andrzej Ostatnie życzenie Głos rozsądku. URL: <https://avidreaders.ru/read-book/ostatnie-yczenie.html> (data zvernennja 29.09.2020)

Надійшла / Paper received: 29.09.2020

Надрукована / Paper Printed : 04.11.2020